

rundt om i Landet meget velkommen, naar den kommer til at bestaa af Mænd, der have Fiskernes Tillid, paalagde den at gøre Arbejdet færdigt inden for en rimelig Tidsgrænse. Naar dette sker, antager jeg dog, at det maa kunne lykkes at faa et Forslag frem til Revision af hele vor Fiskerilovgivning, ganske vist ikke i denne, men saa dog forhaabentlig i næste Samling.

Den ærede sidste Taler benyttede Lejligheden til at omtale et andet Forslag, som ligger paa Tingets Bord, nemlig Forslag om Havundersøgelser, og mente, at det særlig af Hensyn til dette vilde være nødvendigt at faa det Forslag, vi nu behandle, vedtaget. (Afbrydelse af *Alfred Christensen*) Det ærede Medlem siger: omvendt. Jeg ønsker lige saa meget som det ærede Medlem en international Lovgivning bragt til Veje, dersom den kunde føre med sig, at der kunde blive lige Ret for danske og fremmede Fiskere. Men jeg vil desuagtet ikke i Forbindelse med denne Sag anbefale det omtalte Forslag. Jeg maa sige — skønt denne Lov ikke foreligger til Behandling — at den Maade, hvorpaa vore økonomiske Interesser ere blevne varetagne der, hvor Bestemmelsen om disse Havundersøgelser er bleven truffet, ikke tilfredsstillende os her i Danmark, vi ere i den Retning meget lidt tjente med det Forslag, som foreligger, og jeg anser ikke de Ting, som ere fremdragne af det ærede Medlem, for i særlig Grad at kunne berettigede ham til at anbefale det Forslag, som her foreligger. Som sagt, jeg vil meget gerne være med til Forbedringer paa Fiskeriets Omraade baade i den ene og den anden Retning, men jeg er noget betænkelig, ligesom den ærede Minister var det, ved at begynde en stykkevis Revision netop paa dette Tidspunkt. Har det gaaet saa længe paa den Maade, det har gaaet, maa det kunne gaa et Aar til, uden at vi behøve at foretage Forandringer. Naar Kravene blive større og større i den ene og den anden Retning, ville vi maaske saa meget snarere faa en Fiskerireform gennemført, som vilde være til Gavn for Landet i det hele og for Fiskeriet og Fiskerbefolkningen i Særdeleshed.

J. H. Jensen: Da jeg saa dette lille Lovforslag paa Rigsdagens Bord, undrede det mig noget at se, hvad det var for to ærede Medlemmer, der havde indbragt det. Det var forstaaeligt for mig, at den ene, som er Repræsentant for en Del af den Kyst, det her gælder, vilde indbringe et

saadant Forslag, men da, saa vidt jeg ved, det andet ærede Medlem har et meget lille Søterritorium, som jo ligger langt fjernet fra den Kyst, det her gælder om, var det mig mindre forstaaeligt, at han var med. Nu har det ærede Medlem oplyst, af hvilke Grunde han er gaaet med til dette Forslag, og jeg vil indrømme, at der er ikke saa lidt Hold i disse Grunde. Jeg fik Følelsen af, at det var vist paa Tide, at der blev gjort noget paa Vestkysten paa dette Omraade. Men idet jeg erkender dette, staar det for mig saaledes, at det ikke blot er Vestkysten, det her drejer sig om, men alle de danske Farvande. Jeg har aldrig nogen Sinde kunnet forstaa Bestemmelsen om Undermaalsfisk. Jeg kunde forstaa det, om man havde gjort Skridtet fuldt ud og sagt, at ingen Undermaalsfisk maa føres i Land. Hvis man troede, at det kunde hjælpe Fiskebestanden, at disse Undermaalsfisk bleve derude i i Havet — for saa vidt de ere ilevedygtig Stand, vel at mærke, — kunde der være nogen Mening i det. Som Forholdene nu ere, — at Fiskerne maa bringe Undermaalsfisk i Land saa meget de ville, de maa spise dem selv og ikke give dem til Svinene, men de gøre det vist alligevel — saa bliver Resultatet, at for Fiskebestanden faar denne Bestemmelse ikke den allermindste Betydning. For Fiskerne har det Betydning. Er der nemlig et lidt skrappt Havpoliti, om jeg maa bruge det Udtryk, kan det genere Fiskerne en hel Del, uden at det kommer Fiskebestanden til gode. Naar Fiskene maa føres hjem og bruges i Husholdningen, bliver den Fisk, som Fiskerne faa ind i Baadene, aldrig kastet ud igen.

Jeg kunde derfor have ønsket, at de to ærede Medlemmer, naar de vilde fremkomme med et saadant Forslag, vilde have taget alle danske Farvande med. Jeg er af dem, der mene, at den Del af den store Fiskebestand, som Fiskerne faa Held til at bringe i Land, er en saa forsvindende Del, at det ikke i mindste Maade bliver hemmende for Fiskebestanden, selv om de tage alle de Undermaalsfisk med, og i hvert Fald have vi Bestemmelser i vor Lovgivning — som først og fremmest gælde Fjordene, men ogsaa det aabne Vand, — hvorefter Redskaberne skulle være saaledes indrettede, at de ikke kunne tage synderligt af Undermaalsfisk. Skulle vi have saadanne Bestemmelser, som her er Tale om, saa lad det gælde over det hele og ikke en enkelt Del af den danske Kyst.